

Zbog tega je mož sklenil, da res pošlje sina v šole, kakor je hotela mati, in je tudi izvršil svoj sklep. —

Ko so bili zbrani na novomašnikovi slavnosti, se je marsikdo spominjal tudi žalik žene matere, a zlasti je koprnel po njej sin novomašnik. Ko sta se razgovarjala z očetom, je dejal:

«Ničesar več si ne želim na svetu, le mater svojo bi videl še enkrat.»

Komaj je to izgovoril, je stopila žalik žena poročena med zbrane in je podala sinu zlato jabolko:

«Tole ti daje tvoja mati na vzmet.»

Kakor je rekla, je zopet izginila, sin pa je poljubil materin dar in je pustil življenje ob njem.

ANTON VODNIK:

ZAPRI OČI MEHKÓ, MEHKÓ MI ...

Zapri oči mehko, mehko mi s svojim šepetanjem ...
O, draga, rajše kot z očmi
te gledam v svojem divnem snu:

Ti si lahen, droben sneg,
ki se iskri v večerne zarje daljni luči ...
O ti, na sinjem, sinjem nebu
pred beli mesec dahnjena meglica,
da v sladko senco mi zagrinjaš lica ...

O, ti zvok zvonjenja daljnega ...
O, ti si melodija,
drhteče na piščal igrana
čez žalostno vodó ...
ali v ljubezen, ali v slovó?

Ljubezen je žalostna kakor slovó ...

*Kaj ste rekli?
Ned, 14/8. 1921*